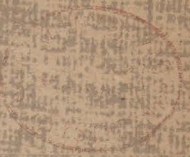


41833/2



Wiadomości

STATYSTYCZNE

ZESZYT

5-6

ROK VII

DWUMIESIĘCZNIK

GLÓWNEGO URZĘDU STATYSTYCZNEGO

WARSZAWA • WRZESIEŃ – GRUDZIEŃ • 1962

SPIS TREŚCI

| | str. |
|---|------|
| Heinz Rauch — Wspomnienie pośmiertne | 1 |
| Konstanty Czerniewski — Statystyka postępu techniczno-ekonomicznego w rolnictwie | 2 |
| Julian Jacek — Rozwój organizacyjny i działalność gospodarcza kółek rolniczych | 4 |
| Jan Iszkowski — O należytej organizacji i obsadę służby statystyki w przedsiębiorstwach przemysłowych | 10 |
| DYSKUSJA | |
| Leszek Zienkowski — W sprawie powiązania szacunków dochodów realnych ludności z bilansem gospodarki narodowej | 14 |
| Krystyna Michnowska — Problematyka opracowania statystycznego bilansu spożycia według grup asortymentowych i grup ludności | 17 |
| Tadeusz Jaegermann, Władysław Lewicki — Perspektywy rozwoju dużej mechanizacji i automatyzacji prac statystycznych i obrachunkowych w gospodarce narodowej | 22 |
| Z PRAC GŁÓWNEGO URZĘDU STATYSTYCZNEGO | |
| Jerzy Holzer — Polskie tablice wymieralności ludności miast i wsi 1960/61 (II) | 26 |
| Tadeusz Walerysiak — Normy pracy w przemyśle państwowym w świetle danych statystycznych | 30 |
| Tadeusz Bohdanowicz — Spis pogłowia zwierząt gospodarskich w grudniu 1962 r. | 36 |
| Maria Jędrejek — Obrót i sprzedaż gruntów Państwowego Funduszu Ziemi | 39 |
| Zygmunt Wojcieszak — Plan rozwoju mechanizacji prac statystycznych w latach 1963—1970 | 42 |
| SPRAWOZDANIA | |
| B. A. — Stała Komisja Rady Wzajemnej Pomocy Gospodarczej do Spraw Statystyki | 44 |
| Z. S. — Z prac Komisji Statystycznej RWPG | 44 |
| ODPOWIEDZI REDAKCJI | |
| Idealna formuła Fishera | 46 |
| PRZEGLĄD LITERATURY STATYSTYCZNEJ | 47 |

Wydawca: GŁÓWNY URZĄD STATYSTYCZNY Warszawa, ul. Wawelska nr 1/3.

REDAKCJA: pok. 445, tel. 834-41 wew. 319. ADMINISTRACJA: tel. 8-63-31.

KOLEGIUM REDAKCYJNE: Halina Cieślak (sekr. red.), Stanisław Gajda (p.o. red. nacz., tel. 868-60), Józef Gluziński, Jan Iszkowski

Sprzedż i prenumerata w Administracji Wydawnictw Głównego Urzędu Statystycznego, Warszawa, ul. Wawelska 1/3, telefon 8-63-31. Konto w V Oddziale Miejskim Narodowego Banku Polskiego w Warszawie Nr 1529-91-560, cz. 41, dz. 7, rozdz. 3 — dochód. Na blankiecie należy podać nazwisko i imię, adres prenumeratora, ilość zaprenumerowanych egzemplarzy oraz okres, za który uiszczono opłatę. Również sprzedaż poprzednio wydanych zeszytów załatwia bezpośrednio lub korespondencyjnie Administracja Wydawnictw GUS.

Cena w prenumeracie: półrocznie zł 24.—, rocznie zł 48.—. Cena egz. zł 16.—

Nakład 1300 egz. Papier druk. sat. kl. V gr. 70 Podpisano do druku 26. I 1963 r.

Druk, GUS — Zam. 377 — XII 62 — 1300 — L-81

Najwięcej zgłoszeń na obiekty przekazane do sprzedaży pochodzi z woj. poznańskiego (31 007 tys.) i bydgoskiego (20 419 tys.). Łącznie zgłoszenia z tych województw stanowią 35% podań, które wpłynęły na obiekty przekazane do sprzedaży i obejmują 31% powierzchni zgłoszeń na obiekty przekazane do sprzedaży.

W województwie bydgoskim obszar, na który zgłosili się nabywcy przewyższał obszar zgłoszony do sprzedaży o 23 948 ha, tzn., że zapotrzebowanie na grunty było prawie dwukrotnie wyższe od tego arealu, który oferował Bank Rolny do sprzedaży. W województwie warszawskim obszar, na który zgłosili się nabywcy, przewyższał obszar zgłoszony do sprzedaży o 7 047 ha.

Nabywcami gruntów na Ziemiach Zachodnich są w zasadzie młode małżeństwa z województw centralnych, przeważnie z woj. kieleckiego, krakowskiego, lubelskiego i warszawskiego. Oddziały Banku Rolnego z tych terenów stwierdzają, że nabywcy na ogół szybko zagospodarowują nabyte samodzielne gospodarstwa rolne. Gospodarstwa przed sprzedażą były zaniedbane, grunty wyjałowione, częściowo leżące odłogiem a budynki z braku konserwacji i remontu ulegały stopniowo zniszczeniu. Osadnicy remontują budynki systemem gospodarczym.

Wiele gospodarstw przekazanych do sprzedaży użytkują bezumowni użytkownicy. Osoby te nie chcą nabywać zajmowanych gospodarstw, dewastują budynki a przeważająca część gruntów nie jest przez nich

uprawiana. Znaczna część tych osób użytkuje tylko budynki, utrzymując się z innych źródeł poza rolnictwem.

Wśród nabywców na terenie Bieszczad przeważają osadnicy z województwa krakowskiego i lubelskiego oraz przeludnionych powiatów województwa rzeszowskiego (głównie z powiatów brzozowskiego i strzyżowskiego).

Rozwój akcji osadniczej na terenie Bieszczad w znacznym stopniu zależy od budowy dróg dojazdowych do obiektów przekazanych do sprzedaży. Osadnictwo w zasadzie koncentruje się w pobliżu arterii komunikacyjnych.

Przeważający kierunek gospodarczy obrany przez osadników na tych terenach to hodowla bydła. W porównaniu z rokiem 1960 stwierdzić należy poważny wzrost pogłowia bydła. O ile w 1960 r. na 100 ha przypadało przeciętnie 29 sztuk dużych bydła, to w 1961 r. — 46 sztuk.

Osadnicy w Bieszczadach nabywają gospodarstwa niezabudowane. Większość osadników przystępuje do budowy, jednakże koszty transportu materiałów budowlanych kształtują się niewspółmiernie wysoko i dochodzą do 40% kosztów budowy.

Pomimo wielu trudności, jakie napotyka nabywcy, zainteresowanie sprzedażą gruntów prowadzoną przez Bank Rolny jest duże i odgrywa znaczną rolę w obniżaniu ceny ziemi w wolnorynkowych transakcjach kupna — sprzedaży.

Zygmunt Wojcieszak

Plan rozwoju mechanizacji prac statystycznych w latach 1963—1970

Planowy rozwój stacji zmechanizowanego obrachunku stał się obecnie niezbędny i ma szczególną wagę dla pracy GUS w związku z centralizacją terenowych jednostek statystycznych w jednolitym pionie organizacyjnym podporządkowanym Prezesowi Głównego Urzędu Statystycznego i w związku z możliwością szerszego zsynchronizowania w przestrzeni prac wycenieniowych.

Sprawy kadrowo-organizacyjne, sprawy zakresu programu i stosowania określonych metod badawczych muszą być rozpatrywane w łączności z tempem rozwoju i poziomem techniki sieci stacji zmechanizowanego obrachunku.

System organizacji zakłada tworzenie w terenie stacji zmechanizowanego obrachunku w formie oddziałów istniejącego w Głównym Urzędzie Statystycznym Zakładu Techniki Statystycznej. Plan rozwoju stacji w latach 1963—1970 przewiduje stopniowe uruchamianie oddziałów w ośrodkach wojewódzkich, odpowiadających zakresowi działania Wojewódzkich Urzędów Statystycznych.

Obecny stan sieci stacji w stanie początkowym przedstawia się następująco:

Główny Urząd Statystyczny posiada Zakład Techniki Statystycznej — stację zmechanizowanego obrachunku w Warszawie, wyposażoną w 16 zestawów maszyn systemu kart dziurkowanych. Od 1 stycznia 1962 r. czynna jest w Katowicach stacja wyposażona w 3 zestawy maszyn. W roku 1962 zostanie powołany do życia oddział w Łodzi, dysponujący 2-ma zestawami maszyn. Łącznie, do końca 1962 r., służba statystyczna dysponować będzie 21 zestawami maszyn systemu kart dziurkowanych.

Zakład Techniki Statystycznej GUS posiada również 2 urządzenia elektroniczne — kalkulatory współpracujące z maszynami licząco-analitycznymi (Gamma 3 i kalkulator M-22).

Rozwój gospodarki narodowej, wzrastające potrzeby w zakresie planowania i statystyki w skali państwowej wymagają szybkiego tempa mechanizacji prac sprawozdawczo-statystycznych w proporcji do programu statystyki państwowej, zabezpieczającej — w świetle Ustawy z dnia 15 lutego 1962 r. o organizacji statystyki państwowej — poziom prac statystycznych, niezbędny dla usprawniania zarządzania gospodarką narodową.

Konieczność szybkiego tempa mechanizacji prac statystycznych w Polsce występuje szczególnie wyraźnie przy porównaniu ze Związkiem Radzieckim i krajami demokracji ludowej.

Na znaczne opóźnienia w rozwoju mechanizacji prac obliczeniowych wskazują choćby niektóre cyfry dotyczące ilości i wyposażenia stacji w tych krajach.

Związek Radziecki posiada ponad 160 stacji terenowych dla potrzeb statystyki, Czechosłowacja — 19, a Niemiecka Republika Demokratyczna — 16. Stacje maszynowe w tych krajach wykonują w pierwszym rzędzie prace obliczeniowe dla terenowych organów statystycznych, a w miarę możliwości dla miejscowych przedsiębiorstw i instytucji uspołecznionych.

Państwowy Urząd Statystyczny w Czechosłowacji posiadał: w 1955 r. 27 kompletów, w 1960 r. 88 kompletów, w 1965 r., według założeń planowanych, będzie posiadał 150 kompletów.

W Niemieckiej Republice Demokratycznej Centralne Biuro Statystyczne posiada: 114 zestawów, 18 elektronicznych maszyn licząco-mnożących, (są to przystawki 3-działaniowe), 3 urządzenia elektroniczne Gamma 3.

Przy Centralnym Urzędzie Statystycznym w Rumunii działa stacja zmechanizowanego obrachunku posiadająca 15 zestawów. W terenie stacje zmechanizowanego obrachunku istnieją we wszystkich obwodach. Każda wyposażona jest w 2 maszyny typu „Astra”—170, a w niektórych znajdują się maszyny systemu kart dziurkowanych.

Centralny Urząd Statystyczny Węgierskiej Republiki Ludowej posiada 8 zestawów i urządzenie elektroniczne Gamma 3B. Prócz tego w ramach Centralnego Urzędu Statystycznego pracuje 5 zestawów obsługujących inne instytucje.

Aparat statystyczny w Polsce ma w tej sytuacji do spełnienia trudne zadania tworzenia scentralizowanej organizacji statystyki i odpowiedniej bazy nowoczesnie wyposażonych stacji maszyn licząco-analitycznych. Upoważnia do tego masowy charakter prac statystycznych. Racjonalne użycie środków na zasadzie wzajemnego ich współdziałania i uzupełniania się w systemie ściśle skoordynowanej kooperacji wszystkich organów szczebla powiatowego, wojewódzkiego i centralnego GUS — od pierwotnej dokumentacji do zbiorczej analizy statystycznej — ma zapewnić realizację postulatów, warunkujących sprawną bazę opracowań statystycznych, a zatem:

- celowe i planowe poszerzenie i pogłębienie opracowań statystycznych odpowiednio do rozwoju gospodarki i wzrostu zadań statystyki,
- lepszą obsługę potrzeb w zakresie kompleksowe-

- go planowania w terenie w związku z procesem decentralizacji zarządzania,
- przyspieszenie przebiegu opracowań statystycznych,
 - poprawę rytmiczności opracowań statystycznych,
 - poprawę jakości (dokładności) opracowań statystycznych,
 - zwiększenie efektywności opracowań statystycznych, ich poziomu i zakresu, przy lepszym wykorzystaniu czasu kwalifikowanych pracowników, wykonywujących te opracowania,
 - obciążenie pracowników statystyki od masowych prac rachunkowo-manipulacyjnych i skierowanie ich wysiłku na pogłębienie wstępnej kontroli dokumentacji statystycznej i analizy wyników opracowań.

Realizacja powyższych założeń, której posłużyć ma mechanizacja prac obliczeniowych, znajdzie wyraz w latach 1961—1970 w zorganizowaniu 15 stacji maszynowych systemu kart dziurkowanych (łącznie z centralą GUS w Warszawie). Podstawową działalnością tych stacji będzie zmechanizowane opracowanie materiałów sprawozdawczo-statystycznych dla potrzeb Głównego Urzędu Statystycznego i Wojewódzkich Urzędów Statystycznych. Poza tym stacje w terenie będą spełniać również rolę jednostek usługowych dla instytucji i przedsiębiorstw podporządkowanych władzom terenowym, nie posiadających samodzielnej stacji.

Realizacja planów nastąpić ma w dwóch okresach, w latach 1961—1964 i 1965—1970.

Okres lat 1961—1964

Plan tego okresu jest w toku realizacji, zgodnie z pięcioletnim planem organizowania stacji maszyn licząco-analitycznych, zatwierdzonym przez Komisję Planowania przy Radzie Ministrów w dniu 9 kwietnia 1960 r. W maju 1960 roku Zakład Techniki Statystycznej opracował szczegółowy harmonogram prac organizacyjno-przygotowawczych uwzględniający:

- uruchomienie 7 terenowych stacji maszyn systemu kart dziurkowanych,
- przygotowywanie pomieszczeń (lokali stacji maszyn),
- przygotowanie bazy technicznej,
- przygotowanie nowej dokumentacji technicznej i odpowiednich przepisów normatywnych,
- wyposażenie techniczne stacji,
- wyposażenie techniczne wojewódzkich urzędów statystycznych,
- organizację i etatyzację składu załóg stacji maszyn,
- szkolenie kadr,
- zaopatrzenie stacji maszyn w urządzenia i materiały pomocnicze.

Omawianych 7 stacji terenowych będzie działać jako operacyjne oddziały istniejącego Zakładu Techniki Statystycznej GUS w następujących miastach:

- 1961 r. w Katowicach — dla województwa katowickiego (stacja uruchomiona),
- 1962 r. w Łodzi — dla m. Łodzi i województwa łódzkiego (w toku uruchamiania),
- 1962 r. w Krakowie — dla m. Krakowa i województw: krakowskiego, kieleckiego, rzeszowskiego,
- 1963 r. we Wrocławiu — dla m. Wrocławia i województw: wrocławskiego i opolskiego,

1963 r. w Poznaniu — dla m. Poznania i województw: poznańskiego, szczecińskiego i zielonogórskiego,

1963 r. w Bydgoszczy — dla województw: bydgoskiego, gdańskiego i koszalińskiego,

1964 r. w Warszawie — dla m. st. Warszawy i województw: warszawskiego, białostockiego, lubelskiego i olsztyńskiego.

Przy ustalaniu kolejności organizowania stacji maszyn kierowano się przede wszystkim koncentracją przemysłu, z wspomnianego już względu jednoczesnego spełniania roli usług dla instytucji i przedsiębiorstw, które nie mają warunków na założenie samodzielnej stacji.

Z wymienionych stacji, jak już wspomniałem, zorganizowano stację w Katowicach. Z dniem 1 sierpnia 1962 r. weszła w okres próbnego rozruchu stacja w Łodzi. W pozostałych miastach uzyskano szczegółową lokalizację i są zaawansowane prace przygotowawcze: adaptacja lokali i opracowywanie dokumentacji technicznej nowych stacji.

W okresie tym mają również być zakończone wstępne prace do uruchomienia stacji przetwarzania danych dla automatyzacji czynności związanych z opracowywaniem bieżącej statystyki gospodarczej oraz innych badań statystycznych. Jest to zgodne z Uchwałą Nr 400/61 Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 11 grudnia 1961 r. w sprawie zabezpieczenia warunków rozwoju produkcji i stosowania elektronicznych maszyn cyfrowych.

Utworzenie stacji przetwarzania danych zmieni dotychczasowe metody i zakres pracy istniejącego Zakładu Techniki Statystycznej. Stacja ta winna zastąpić wykonanie prac w zakresie 25—30 zestawów maszyn systemu kart dziurkowanych.

Okres lat 1965 — 1970

Drugi etap realizacji planu mechanizacji prac sprawozdawczo-statystycznych obejmuje w latach 1965—1970 organizację dalszych 7 stacji maszyn w następujących miastach:

1965 r. w Gdańsku — dla województwa gdańskiego,

1965 r. w Szczecinie — dla województw: szczecińskiego i koszalińskiego,

1966 r. w Kielcach — dla województwa kieleckiego,

1966 r. w Rzeszowie — dla województwa rzeszowskiego,

1967 r. w Lublinie — dla województwa lubelskiego,

1968 r. w Olsztynie — dla województw: olsztyńskiego i białostockiego,

1969 r. w Zielonej Górze — dla województwa zielonogórskiego,

1970 r. — będzie rokiem uzupełniania poszczególnych stacji w dalsze potrzebne zestawy.

Wykonanie powyższych zamierzeń pozwoli na odpowiednią obsługę wszystkich wojewódzkich urzędów statystycznych, jak również ustabilizuje ich plany zamówień, bowiem w latach 1961—1964 każdy powołany oddział (za wyjątkiem Katowic) będzie wykonywał usługi dla sąsiednich województw do czasu zorganizowania lokalnych oddziałów w latach 1965—1970.

Zapotrzebowanie zestawów dla centralnej i terenowych stacji Głównego Urzędu Statystycznego w latach 1963—1970 obrazuje podana tablica.

| Lokalizacja stacji | Stan w 1962 r. | Zaopatrzenie zestawów w latach | | | | | | | | Stan w 1970 r. |
|--------------------------|----------------|--------------------------------|----------|----------|----------|-----------|----------|-----------|----------|----------------|
| | | 1963 | 1964 | 1965 | 1966 | 1967 | 1968 | 1969 | 1970 | |
| Ogółem | 21 | 12 | 6 | 6 | 8 | 10 | 8 | 10 | 9 | 90 |
| Warszawa (centr. stacja) | 16 | 4 | — | — | 4 | 4 | 2 | — | — | 30 |
| Warszawa (m. teren) | — | — | 3 | — | — | — | — | 2 | 1 | 6 |
| Katowice | 3 | — | — | 1 | — | 1 | 1 | 1 | 1 | 8 |
| Łódź | 2 | — | — | 1 | — | 1 | — | 1 | 1 | 6 |
| Kraków | — | 3 | — | — | — | — | 1 | — | 1 | 5 |
| Poznań | — | 3 | — | — | — | — | 1 | — | 1 | 5 |
| Bydgoszcz | — | 2 | — | — | — | — | — | 1 | — | 3 |
| Wrocław | — | — | 3 | — | — | 1 | 1 | — | 1 | 6 |
| Gdańsk | — | — | — | 2 | — | 1 | — | 1 | — | 4 |
| Szczecin | — | — | — | 2 | — | — | — | 2 | — | 4 |
| Kielce | — | — | — | — | 2 | — | — | — | 1 | 3 |
| Rzeszów | — | — | — | — | 2 | — | — | — | 1 | 3 |
| Lublin | — | — | — | — | — | 2 | — | — | — | 2 |
| Olsztyn | — | — | — | — | — | — | 2 | — | 1 | 3 |
| Zielona Góra | — | — | — | — | — | — | — | 2 | — | 2 |

Równoległe z dużą mechanizacją masowych opracowań statystycznych konieczne jest wyposażenie terenowych organów statystycznych na szczeblu powiatowym i wojewódzkim w niezbędne środki małej i średniej mechanizacji, jak sumatory i arytmometry, a na szczeblu wojewódzkim także w maszyny licząco-piszące, wyposażone w urządzenia do taśmy dziurkowanej, które mają usprawnić opracowanie operatywnej zbiorczej sprawozdawczości statystycznej dla poszczególnych powiatów i województw w ścisłym powiązaniu z siecią dużej mechanizacji.

Niemniej konieczne jest usprawnienie współdziałania i ścisłejsze operatywne powiązanie co najmniej szczebla wojewódzkiego z aparatem centralnym Głównego

Urzędu Statystycznego przy pomocy specjalnej sieci łączności, umożliwiającej przekazywanie nie tylko normalnych tekstów informacyjnych ale również ważniejszych danych liczbowych, w toku ich opracowania, za pośrednictwem taśmy dziurkowanej. Odpowiednie wyposażenie terenowych organów statystycznych na szczeblu wojewódzkim niezbędne jest dla usprawnienia operatywnej i zbiorczej sprawozdawczości statystycznej i zapewnienia warunków kooperacji z Zakładem Techniki Statystycznej i jego oddziałami.

Realizacja powyższego planu uzależniona jest jednak od możliwości uzyskania odpowiednich środków finansowych i rzeczowych.

SPRAWOZDANIA

Stała Komisja Rady Wzajemnej Pomocy Gospodarczej do Spraw Statystyki

W oparciu o postanowienia XVI Nadzwyczajnej Sesji Rady Wzajemnej Pomocy Gospodarczej (RWPG) powołana została, jako organ Rady, Stała Komisja do Spraw Statystyki.

Komisja będzie miała na celu współdziałanie w realizacji podstawowych założeń Rady — rozwoju więzi ekonomicznych między państwami—członkami Rady, organizacji wielostronnej ekonomicznej i naukowo-technicznej współpracy oraz koordynacji planów gospodarki narodowej krajów RWPG. Stąd podstawowym zadaniem Komisji jest dalsze doskonalenie organizacji i metodologii statystyki w krajach członkowskich RWPG, podwyższanie poziomu prac statystycznych i analizy ekonomicznej, ze szczególnym uwzględnieniem ujednoczenia systemu wskaźników statystycznych i planistycznych, metod statystycznych, jednostek miary, nomenklatur, klasyfikacji. Realizacja tego zadania umożliwi uzyskanie porównywalnych wskaźników, niezbędnych dla dokonywania analiz i ocen, związanych przede wszystkim z koordynacją planów gospodarczych między państwami—członkami RWPG.

W dniach 3—4 sierpnia br. w Moskwie Komisja do Spraw Statystyki odbyła swoje I posiedzenie. Powzięto na nim decyzje o charakterze organizacyjnym oraz rozpatrzono szereg spraw dotyczących programu prac Komisji na najbliższy okres.

W szczególności — w oparciu o statut Rady — przyjęty został regulamin Komisji oraz ustalono zadania i wynikającą z nich strukturę organizacyjną przyszanego Oddziału Statystyki w Sekretariacie Rady.

Z ważniejszych zadań Oddziału Statystyki należy wymienić następujące:

- a) przygotowywanie odpowiednich materiałów na posiedzenia Komisji i jej organów roboczych zgodnie z planem prac Komisji,
- b) przeprowadzanie — w oparciu o materiały krajów—członków Rady — badań statystyczno-ekonomicznych i przeglądów sytuacji gospodarczej,
- c) opracowywanie — na podstawie uzyskiwanych materiałów — i wydawanie periodycznych publikacji, zawierających informacje statystyczne o rozwoju społeczno-gospodarczym krajów RWPG,
- d) przygotowywanie propozycji dotyczących programów prac Komisji,

e) badanie i uogólnianie doświadczeń poszczególnych krajów członkowskich Rady w dziedzinie metodologii i organizacji badań statystycznych.

Na posiedzeniu ustalony został plan pracy Komisji do Spraw Statystyki na okres sierpień — grudzień 1962 r. Plan ten obejmuje następujące zagadnienia:

- 1) Specjalna grupa robocza złożona ze statystyków wszystkich krajów RWPG opracuje, przy udziale Oddziału Statystyki w Sekretariacie RWPG, propozycje zmierzające do przyspieszenia prac w zakresie ujednoczenia metodologii stosowanej w badaniach statystycznych w krajach RWPG. Propozycje zostaną rozpatrzone na najbliższym posiedzeniu Komisji.
- 2) Ujednoczenie metodologii statystyki zatrudnienia, płac i czasu pracy.
- 3) Opracowanie metod ewidencji i statystyki, dotyczących realizacji przez państwa członkowskie Rady Wzajemnej Pomocy Gospodarczej zaleceń Rady w dziedzinie międzynarodowej specjalizacji i kooperacji produkcji przemysłowej.
- 4) Opracowanie jednolitej metody określenia i klasyfikacji spożycia zbiorowego w statystyce budżetów rodzinnych.
- 5) Wymiana doświadczeń w zakresie stosowanych w badaniach budżetów rodzinnych metod wyboru gospodarstw domowych i zasad zaliczania badanych gospodarstw do określonych grup społecznych.
- 6) Wymiana doświadczeń w dziedzinie opracowania tablic przepływów międzygałęziowych.

Postanowiono również włączyć do planu na 1963 r., który zostanie przyjęty na najbliższym posiedzeniu Komisji do Spraw Statystyki, następujące tematy:

- 1) Organizacja i metody mechanizacji opracowań bieżącej sprawozdawczości statystycznej oraz badań jednorazowych i spisów.
- 2) Ujednoczenie metodologii niektórych ważniejszych wskaźników statystyki oświaty, kultury, zdrowotności i ubezpieczeń społecznych.
- 3) Uzgodnienie programów i terminów kolejnego spisu ludności w krajach członkowskich RWPG.

Ustalono, że następne posiedzenie Komisji do Spraw Statystyki odbędzie się w początku 1963 r.

B. A.

Z Prac Komisji Statystycznej RWPG

W dniach 3—6 grudnia 1962 r. odbyło się w Pradze zebranie grupy roboczej statystyków z dziedziny badań budżetów rodzinnych z następującym porządkiem dziennym:

1. Opracowanie jednolitej metody doliczania do budżetów rodzinnych świadczeń państwa i organizacji społecznych na rzecz rodzin — w formie pieniężnej, bezpłatnej, względnie ulgowej oraz opracowanie jednolitej klasyfikacji tych świadczeń.

2. Wymiana doświadczeń w sprawie metody wyboru gospodarstw domowych do badań budżetów rodzinnych i sposobu zaliczania badanych gospodarstw domowych do grup społeczno-zawodowych.

Metoda zaliczania świadczeń społecznych

Podstawą dyskusji w zakresie pierwszego tematu był projekt ujednoczenia metody doliczania świad-